

РЕШЕНИЕ

№ 199

гр. Ямбол, 12.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XVI СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Георги Ст. Георгиев

при участието на секретаря Е.Г.А.В.

като разгледа докладваното от Георги Ст. Георгиев Гражданско дело № 20222330101598 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба предявена от „Банка ДСК“ АД гр. София, против М. А. Х. от гр. Я., с която се претендира постановяване на решение, с което ответникът бъде осъден да заплати на ищцовата банка сумата от 4 404, 00 лв., с която сума ответникът неоснователно се е обогатил, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане.

Ищцовата страна твърди, че ответника е титуляр на сметка, водена при дружеството за електронни пари и извършване на платежни услуги „Майфин“ ЕАД, като към сметката на ответника били извършени платежни операции с дебитни банкови карти, издадени от ищцовата банка, които са оспорени пред последната от притежателите на банковите карти като неразрешени от тях по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи (ЗПУПС). Твърди се, че на основание чл.79, ал.1 ЗПУПС ищцовата банка, като доставчик на платежни услуги била възстановила сумите на оспорените платежни операции на своите клиенти. В резултат на това същите обеднели със сумата от 4 404 лв., а ответника се бил обогатил с посочената сума на оспорените плащания. Също така се твърди, че с дебитни карти на клиенти на банката били извършвани неразрешени парични преводи към ответника М. А. Х. по нейна сметка, открита при дружеството за електронни пари и извършване на платежни услуги „Майфин“ ЕАД. Всички преводи били направени чрез виртуален ПОС (в интернет) с ръчно въвеждане на данните за карта, но без въвеждане на данни за автентикация- 3D парола и статичен ПИН, съгласно изискванията на чл.100 ЗПУПС за задълбочено установяване на идентичността на платеца. Всички операции били оспорени от наредителите като неразрешени от тях по смисъла на чл.77 ЗПУПС. Средствата им били възстановени от банката съобразно чл.79, ал.1 ЗПУПС, с оглед на това, че преводите били извършени без 3D парола и статичен ПИН. При оспорване на

трансакциите от страна на банката пред „Майфин“ ЕАД като дружество била получена информация за лицето получател М. Х., както и че сметката ѝ в посоченото дружество била захранена с получените средства. Посочени са преводите които са били извършени с дебитните карти на 3 ФЛ и 1 ЮЛ, датите на които са извършени, като получената от MyFin справка за постъпилите средства от изброените картодържатели по сметката на М. Х. били в приложение № ***.

Иска се уважаване на предявения иск и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В законоустановения срок по чл.131 ГПК е постъпил писмен отговор от ответника, чрез пълномощник адвокат, като исковете са оспорени като неоснователни и недоказани. Категорично се заявява, че ответника не е титуляр на посочената сметка, водена при дружеството за електорнни пари и извършване на платежни услуги „Майфин“ ЕАД, както се твърдяло в ИМ, като никога не била чувала за посоченото дружество, съответно не била подавала искане пред същото за регистрация и за ползване на услуги. От представеното с ИМ Приложение № ***се виждало, че с нейните имена и данни била разкрита разплащателна сметка, по която са прехвърлени средства, с които обаче тя не била се обогатила неоснователно. Счита се, че е била извършена кражба на самоличността ѝ или друго неправомерно действие, с което неизвестно за нея лице било разкрило сметка в MyFin и било получавало приходи по нея. От ОУ на посоченото дружество които били достъпни и качени на страницата му в интернет ставало ясно, че за да бъде клиент на дружеството и да ползва услугите му, следвало да се идентифицира с документ за самоличност и макар услугата да се извършвала електронно, чрез изпращане на искане за регистрация по електронен път, същата се извършвала при условия и при спазване на редица процедури по идентификация, представяне на документи, допълнителна снимка и т.н. за които категорично се твърди, че била представяла на никого и по никакъв повод, съответно не била титуляр на сметката и не била получила средства които банката претендирала да им заплати.

Иска се отхвърляне на иска като неоснователен и недоказан и присъждане на разноски за настоящата инстанция.

В с.з. исковата молба се поддържа от процесуалния представител на ищеца.

Ответникът оспорва исковете, чрез пълномощник адвокат.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Безспорно се установява от приложения по делото писмени доказателства, като в тази насока липсва и спор между страните, че третите не участващи в процеса лица Д.Й.А., П.Н.Н., И.И.Й. и „Модулор 2“ ЕООД са клиенти на банката и мат договори за платежни сметки, за интернет банкиране и обслужване на дебитна карта и за издаване на бизнес дебитни карти. Представено са искания за оспорване на трансакции с банкови карти от 11.02.2022 г. за лицето Д.Й.А., от 31.01.2022 г. за лицето П.Н.Н., от 01.02.2022 г. за лицето И.И.Й., от 31.01.2022 г. за лицето Г.Л.Б. и приложенията към тях анкетни листове при неразрешен от картодържателя с банкова карта, издадена от Банка ДСК, извлечения за съответните периода с описания на операцията и изтеглените суми и периодите. Представено е от „MyFin“ отчет по сметка, изготвен на 04.03.2022 г., касаещ разплащателна сметка на ФЛ – Digital bank за лицето М. А. Х. от гр. Ямбол, касаещ периода 26.01.2022 г.- 31.01.2022 г., с посочени дати и прехвърлени средства.

Също така от третото неучастващо по делото ЮЛ „Майфин“ АД са представени

писмени обяснения от които става ясно, че посоченото лице М. А. Х. с ЕГН и адрес имало открита на *** г. платежна сметка в дружеството. Постъпилите средства по платежната сметка на Х. били само от карти с номера и от дати в приложен документ за извършени Тор up операции. Със средствата от платежната сметка били извършени само плащания на ПОС на Revolut Bank UAB. Приложен бил документ за отчет по платежната сметка на М. А. Х..

Представено е от „MyFin“ отчет по сметка, изготвен на 05.10.2022 г., касаещ разплащателна сметка на ФЛ – Digital bank за лицето М. А. Х. от гр. Ямбол, касаещ периода 27.12.2021 г.- 04.10.2022 г., с посочени дати и прехвърлени средства.

От страна на „MyFin“ е предоставена информация, че лицето М. А. Х., ЕГН ***** има регистрация от *** г., със статус блокиран по посочена сметка, като са посочени за информация и IP адресите, както и служебно заверени копия за движение на наличностите по посочената сметка, за периода *** г.- 11.11. 2022 г. и също така и две служебно заверени копия на документи от клиентско досие. (лист 127-132 по делото).

По делото е назначена и изслушано заключението на ССЕ, вещото лице по която посочва, че от сметките на лицата Д.Й.А., П.Н.Н., И.И.Й. и „Модулор 2“ ЕООД са наредени парични средства към сметка в „My Fin“ в размер на общо 4 404,00 лв., като на посочените в експертизата дати от банковите сметки на посочените по горе лица и ЮЛ, като титуляри в лева. По данни от делото и приложените заверени копия на извлечение от банкови сметки в лева на посочените по горе лица и ЮЛ, като титуляри, „Банка ДСК“ АД извършила паричен превод по сметките им, като посочените преводи кореспондирали със сумите, посочени в „Искане за оспорване на трансакции с банкова карта“, подадени от лицата, както и с претендираната в исковата молба сума.

При изслушване на в.лице същото е заявило, че поддържа представеното заключение, като същото било изготвено на база материалите, приложени по делото. Направена била справка в „Банка ДСК“ АД относно обяснението по самите документи, но друго допълнително не му било предоставено от банката.

Във връзка с представените писмени обяснения от „Майфин“ АД (лист 90 от делото) на основание чл.201 ГПК е назначена допълнителна ССЕ. В същата е посочено, че от сметките на лицата Д.Й.А., П.Н.Н., И.И.Й. и „Модулор 2“ ЕООД са наредени парични средства към посочена сметка в „Майфин“ ЕАД в размер на общо 4 404,00 лв. На база описаните показатели в т.1.1 до т.4.2 (номер на карта, дата, час и сума) становището на експертизата било, че трансакциите от банковите сметки в „Банка ДСК“ АД са постъпили по разплащателна сметка в лева в „Майфин“ ЕАД, с посочен номер.

При изслушване на л. лице същото е заявило, че поддържа представеното заключение, като от допълнително представените справки от „Майфин“ ЕАД, можело да се направи връзка с банковите сметки на пострадалите в „Банка ДСК“, като и в извлеченията от двете се виждало номера на картата, по която били направени трансакциите. В. лице нямало какво друго да добави освен операциите които било описани в констативната част на заключението.

На пълномощника на ответника в.лице отговори, че не можело да каже за IP- то, но виждала номерата на картата, като часът го определила от извлечението. Били две извлечения и от там правило връзката за часовете и картата, като номерата на картата не се виждали. Преди малко и показали извлечение, като нямало номера на карти. Допълнителното извлечение от „Майфин“ ЕАД, от което можела да направи тази

връзка, защото преходното извлечение не съдържало тази информация. Същото съдържало часовете и сумите, но не съдържало номер на картите. Чисто счетоводно било поискано извлечение, което било представено, като нямала технически способности за да прави проверка.

По делото е назначена и изслушано заключението на ССЕ, вещото лице по която посочва, че когато потребителя създаде регистрацията в системата на „Майфин“ и се идентифицирал по съответната процедура, същия можел да инсталира приложение в което, след оторизация в системата да зарежда пари в собствената си сметка и да прави плащания. В случая на страницата на „Майфин“ се предлагал софтуер за телефони с операционна система „Android“ и устройства на „Apple“ с операционна система „ios“. В общи линии мобилното устройство с инсталиран такъв софтуер, представлявало електронен портфейл, свързан със съответната банкова сметка, в който можели да бъдат добавяни пари, извършвани безконтактни плащания и преводи по други сметки. От представената информация от „Майфин“ било видно, че средствата били постъпвали по посочената сметка, като добавяне на пари (захранване на сметката). В конкретния случай потребителя бил изпълнил вход в системата (със съответните потребител и парола или пин код), след което добавил средства по сметката, като бил въвел номер на дебитна карта, валидност на картата и кода за сигурност (security code) изписан на гърба на картата, както и сумата с която се захранвала сметката. След това системата била проверила атрибутите на картата и наличност по сметката. С оглед на това, че проверката била преминала успешно бил извършен превод между сметките, който в последствие бил осчетоводен. Към посочената сметка били издадени шест виртуални дебитни карти с посочени номера в експертизата (лист 140-141). Според справката след това наличните пари били изтеглени от сметката през 6-те виртуални дебитни карти към „Revolut“, като преводите били потвърдени с парола изтеглена на номер ***. Посочените IP адреси от които достъпвана системата на „Майфин“ били с локации- Люксембург; Германия; Франция; Италия; Швеция; Англия и България. Движенията на средствата по посочената сметка *** били видни от представената справка. Описаните в И.М. суми се наблюдавали като постъпления по сметката и отговаряли по обем и дата на превода.

До влище са изпратени документи и обяснения от „MyFin“ приложени на лист 142-151 по делото.

При изслушването на влище същото поддържа представеното заключение, като е направило следните уточнения. „Майфин“ ЕАД била дъщерна фирма на „ПИБ“ и не можели да им се връчват призовки. Те нямали офиси на място, като всяка информация следвала да се търси само в София, в сградата на ПИБ. Отзад в експертизата влище написало като термини ПОС терминал и NFC. Процедурата била следната, дистанционно по интернет, клиента създавал регистрацията, след като потвърдил самоличността си в „Майфин“. Това се случвало със селфи и снимка на личната карта от двете страни и по техни сведения, тази информация се проверявала в Реджикс, което било регистър за електронна информация, във връзка с електронно правителство и електронната обмяна на информация между институциите. Там се проверявал статута на клиента и дали бил длъжник в някоя банка, дали личната карта била валидна в МВР, като посочената информация се проверявала в Реджикс и след това се потвърждавали данните, като не се контролирала от човек. При регистрацията лицето посочвал телефон и е-мейл и си правил селфи, като не можела да се закачи снимката на друг човек. След като се направила регистрацията на телефона се инсталирало приложение на „Майфин“ и се правила връзка с виртуална карта и това ставало с електронен

портфейл, който се явявал и ПОС-терминал. За целта телефона трябвало да има вграден NFC чип, който чип работил на принципа на безконтактните дебитни карти. Когато в телефона имало такъв чип той се свързвал със сметка и както в магазина се плащало с карта, така и с телефона. Този чип на телефона или го имало или го нямало, като просто било възможно като се доближи телефона, да се плати с него, а софтуера, след като личността била потвърдена, тя била свързана със сметката. Това били изцяло виртуални карти, нямало издадени пластики и не били получавани физически карти. От извлеченията ставало ясно, че парите от сметките били изтеглени от четири карти, като от едната два пъти. Там се виждали номерата на картите, които били със звездички, но те били посочени и съвпадали. От IP адресите ставало ясно, че хората реално са били в тези страни, като другия вариант бил със заявка за теглене през прокси- сървър. Заявката излизала за отваряне от Гугъл от IP адреса, но ако била изпратена на прокси-сървърнапример в Германия, тя щяла да излезе като заявка от там, като не било задължително човека да бил там. Това можело да бъде от всяка точка на света, където имало интернет, като много лесно можели да се вземат сметките от банката, като се посочва начина за това и с фишинг е-мейли, като тегленето от сметките щяло да продължи, ако „Майфин“ не блокирали тази сметка, като на една дата имало 28 плащания. Процедурата била приета и одобрена от закон или разпоредба и след като закона бил решил, че това е достатъчно, те можели да си правят каквото поискат. С „Майфин“ в.лице било разговаряло с Изп. Директор по телефона, като може би имали големи и важни клиенти на които звънели и държали някаква връзка с тях. Също така в.лице обяснява, че телефона бил свързан само с една сметка. Влизало се в софтуера и след като му било казано да добави пари или там, каквото означавала операцията, пишело се номера на картата, от която можело да се вземат парите и се пишело и сумата и те ги добавяли. Ако не се изисквало верификация, първодът минавал директно и оставал в системата „блокирани средства“ до като се видело, че едната банка задължала другата да прехвърли парите и докато минели трансакциите което се правило 3-4 пъти на ден и затова примерно едната трансакция била на единия ден, а била минала на другия ден. За начина на крадене на данните в.лице обяснява, че имало много преводи, но само някои били от „Банка ДСК“. Пращал се е-мейл, пишело се номера на картата и данните се открадвали, като имало много хора които си пазили паролите в брауъра и можели да се откраднат, като „Майфин“ не искали да дават данни, защото не били страна по делото. В.лице уточнява, че личната карта която била снимана и изпратена била проверена за валидност в полицията. Имало публичен сайт, в който можели да бъдат проверени всички български лични данни, дали били издадени от полицията и дали са валидни. По повод дали личната карта на ответника можела да бъде открадната в.лице отговори, че навсякъде се искало лична карта. Нямащо изискване за е-мейлите за потвърждение на самоличността. Влизало се например в mail.bg или abv.bg, пишели как се казват и това било името, което било написано, като е-мейлът можел да се казва както искали. На него пращали линка, който се цъкал и било готово и „Майфин“ давали неща които им било изгодно, до като не се свързал с изп. директор. Същите казали, че на живо се включват само за чужди граждани, на които не можели да проверят личните данни.

В тази връзка за мобилен номер ***са изискани справки от мобилните оператори, като от „Йетил България“ ЕАД са отговорили, че посочения номер не е потребител на услуги на мобилния оператор, като от мобилния оператор „А1 България“ ЕАД са отговорили, че посочения по-горе номер бил регистриран към предплатена карта за мобилен интернет DataPrima.

Също така като писмени доказателства от страна на ответника са представени жалба до ОП- Ямбол за извършване на проверка с оглед установяване на престъпление от общ характер, като от ГД“Национална полиция“ към МВР е изискана справка от съда във връзка с разследването на ДП № ***г. дали в ЯРС се води гражданско дело със страни „Банка ДСК“ АД и М. А. Х. и на какъв етап е същото и дали има постановен краен съдебен акт, който да е влязъл в сила.

Други доказателства относими към настоящия спор не бяха представени.

Въз основа на така установените факти съдът прави следните **правни изводи**:

Предявени са искиове с правно основание чл. 59 ЗЗД и чл. 86, ал.1 ЗЗД.

В настоящия случай съобразно изложените в исковата молба твърдения, ищецът да е собственик на посочената сума пари в размер на 4 404, 00 лв., фактическата власт върху която сума да е преминала в патримониума на ответника, следва да се квалифицира по чл. 59, ал.1 ЗЗД.

Посочената норма урежда състав, от който възниква вземане за изравняване на неоснователно обогатяване, включващ елементите: обедняване на едно лице, обогатяване на друго, наличие на връзка между обогатяването и обедняването и липса на валидно основание за това имуществено разместване в отношенията между субектите. Квалификацията на спорното право по посочения текст произтича от изложените твърдения, че между ищеца, от една страна и ответника от друга, няма възникнало валидно правоотношение, което да оправдае имущественото разместване – единствено в този случай приложим е чл. 59, ал. 1 ЗЗД, защото нормата на чл. 59, ал. 2 ЗЗД урежда основния състав на неоснователното обогатяване като субсидиарен – когато кредиторът не разполага с друг иск за защита на правата си.

Основателността на осъдителен иск, при квалификацията на чл.59, ал.1 ЗЗД, се обуславя от наличието на 3 кумулативни елемента: 1. обедняване на ищеца, 2. обогатяване на ответника и 3. наличие на връзка между обедняването и обогатяването /причинно-следствена или наличие на общ правопораждащ ги факт/. С оглед разпоредбата на чл.154, ал.1 ГПК, ищецът носи процесуалната тежест да проведе пълно и главно доказване на елементите от правопораждащия съдебно предявеното вземане фактически състав, като липсата на кумулативен елемент, обуславя извод за неоснователност на иска.

С Решение № 252 от 23.01.2015 г. по гр. д. № 2858/2014 г., Г. К., III Г. О. на ВКС по задължителен начин е разяснено, че с разпоредбата на чл. 59 ЗЗД е предвидена възможността за ангажиране гражданската отговорност на онзи правен субект, който се е обогатил за сметка на друго, като бъде осъден да върне онова, с което се е обогатил, за да бъде възстановено имущественото равновесие между субектите, до размера на обедняването.

В настоящия случай се твърди, че ищцовата банка на основание чл.79, ал.1 ЗПУПС, като доставчик на платежни услуги, възстановила сумите на оспорените платежни операции на своите клиенти.

Съгласно разпоредбата на чл.70, ал.1 ЗПУПС, платежната операция е разрешена, ако платецът я е наредил или е дал съгласие за изпълнението ѝ, а при липса на съгласие, платежната операция е неразрешена. В настоящия случай се касае за неразрешена платежна операция, като доставчика в случая банка следва да възстанови на платеца незабавно стойността на неразрешената платежна операция и да възстанови платежната сметка на платеца в състояние, в което тя би се намирала преди изпълнението на неразрешената операция, като същото е сторено от ищцовата банка,

за което страните нямат спор.

От заключението на приетата по делото СТЕ безспорно се установява, че в системата на „Майфин“ е създадена регистрация от потребителя, а именно на името на ответника М. А. Х. от гр. Ямбол, като същата е идентифицирана по съответната процедура, инсталирано е приложение и след оторизация в системата е можела да зарежда пари в собствената си сметка и да прави плащания. В тази връзка в експертизата подробно е обяснено как се създава регистрация в системата на „Майфин“, какво представлява мобилното устройство с инсталиран софтуер с операционна система „ios“, начина по който могат да бъдат добавяне парите, като в случая е захранване на сметка, която е на името на ответника.

В настоящия случай не беше установено по безспорен начин, че посочената по-горе процедура не е извършена от ответника, така както се твърди, а от трето лице, чрез използване на личните и данни и документа ѝ за самоличност. В тази връзка безспорно е установено, че ответника е сезирала съответните компетентни органи, а именно прокуратурата на Р. България и полицията, но към настоящия момент липсват доказателства за установено лице извършител на престъпление, както и влязла в сила присъда, която да е задължителна за съда съгласно разпоредбата на чл.300 ГПК.

В настоящия случай от съвкупната преценка на събраните по делото доказателства по безспорен начин ищцовата банка доказва своето обедняване, изразяващо се в намаляване на имуществото ѝ, като в тази насока са многобройни писмени доказателства, включително и двете експертизи, които по никакъв начин не бяха оспорени от страните.

Основателността на претенциите на следващо място е свързана и с доказване на обогатяване на ответника, изразяващо се в случая в увеличаване на имуществото му. Обогатяването представлява реалното увеличаване на активите в имуществото на ответника, което е свързано с доказване на реално постъпване на посочената по-горе сума в неговия патримониум. В тази връзка съдът следва да посочи, че по безспорен начин се доказва, че с дебитни карти на посочените клиенти на ищцовата банка са извършени неразрешени парични преводи към ответника, по нейна сметка, открита в дружеството за електронни пари и извършване на платежни инструменти „Майфин“ ЕАД. В настоящия случай както беше посочено и по-горе останаха недоказани от страна на ответника възраженията, че не е титуляр на посочената сметка, както и че по никакъв повод и на никого не е предоставяла личните си данни и документи, като посочените възражения не се презюмират, а подлежат на пълно и главно доказване.

При така установени обстоятелства, съдът намира, че не се установяват факти, които да освобождават ответника от отговорност. В случая са налице неразрешени платежни операции, като лицата клиенти на банката не са давали съгласие за нареждане на парични средства към посочената сметка открита в „Майфин“ ЕАД на името на титуляра М. А. Х..

Иска е основателен и доказан и следва да бъде уважен в пълния си предявен размер, като сумата следва да бъде присъдена в едно със законната лихва от датата на исковата молба.

По разноските:

С оглед крайния изход на делото и претенцията на ищеца за присъждане на разноски, на осн.чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **1026, 16 лв.**, съобразно представения списък по чл. 80 ГПК.

Водим от гореизложеното, Я Р С

РЕШИ:

ОСЪЖДА на осн. чл. 59 ЗЗД М. А. Х., ЕГН ***** да заплати на „Банка ДСК“ АД, ЕИК *** сумата от 4 404, 00 лв., с която неоснователно се е обогатила за тяхна сметка, в едно със законната лихва от датата на исковата молба – 15.06.2022 год. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА М. А. Х., ЕГН *****, да заплати на „Банка ДСК“ АД, ЕИК *** сумата от **1026, 16** лв. – разноси за настоящата инстанция.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ЯОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____